

Till den ehreborne och
wälachtat herr Jsaac
Brenner Babrielsson [sic]
förnä...

Brenner, Henricus Jacobi

82 Aa 13/2 Brenner o. Carlspotter

Till
Den Ehreborne och Wälschstat
Herz JSAAC Brenner Gabrielfson

Förnam Köp- och Handelsman i Gamble Carleby/

Då han med
Ehreborne och Dygderiske

Tungf. ANNA LARSS = DANIELA

Giorde ett Ehta Band i ofswannembde heröml. Stad

Anno 1691. den Martij

Nel Ehr Onstan/ den Ehr Sinne/
Har så offta haft i minne/
Och utaf Ehr Himmel bedt;
Som I sett Ehr Enlig wara/
Och I saluadt dhen i fabra
Samt i Lust/ wor med Ehr ett.

Har I nu rätt lycklig wunnit/
Och uti det samma tunnit
Dhen Ehr hertans nöje för.
Dhen Ehr Glädie med sin sagna/
Wet at öla och wil hägna/
Hwad I har och hwad I gör.

Så at I utht Ehr Wandel/
All Ehr Wärd och heela Handel/
Skal nu ha Ert Sinnes Frögd.
När I seen/ dhen med Ehr tänckia/
Wil alt Ett/ och altså tänckia/
At I måtte blifwa nögd.

Hur sig Lyckan wil nu wända/
Hwad Ehr nonsin torde hända/
Achtar I för ingen ting.
Ty I seen dhen med Ehr lijka
Will sig taga dehl; och sijka
Til at wända Lyckan fring.

Det I för med Onstan trängtat/
Och med Suckan efterlängtat/
Weta så hwar Ehr hon är
Har I nu det fädt/ och äger
Ja/ fridt uth med Glädie säger/
I min Gambn är mitt begär.

Som nu Himlen sielf ha sticka/
Til Ehr Hielp en sådan flicka/
Dhen Ehr Boning blir ett Liuis.
Så har han all Wälgångz goda
Och tilredt; At wij förmoda
Hoos Ehr see Wälsignadt Huus.

Lätt då nu Ehr Kärleek blida/
Eder Sällheet/ för den wyda
Wård/ med hugnadt wijsa fram/
Och för alting söker göra/
At wij ännu kunna spora
Någon af wår BRENNERS Stam!

Efter sin Plicht wälmert skref
HENR. JAC. Brenner.

S kall nu så Kärlek wäld/ Eht Sinne kun na råda/
Och man hoos Eder få/ en wunnen Allkog stada/
At I nu aldrig meer
Skall töras in/ som för/ Ehr fria driffter letta/
Och skynda Eder diit/ hwar I wähl kunde wetta/
Wår Nymphers lustwa Leek/ ett artat nöje geer
Ar nu Eht Sinne wändt/ at I ey Friheet kalla
Will/ när man ey till Een/ är mehr än som till alla
I något wijs förent.
Så at med Wäntighet/ hwem häst sin fagnat wijsst/
Sick I på samma sätt bewetas och Ehr priiste
Hel Lycklig som än ey/ den Friheet war förment.
Men nu så blir Ehr plicht/ at alltid ønska taga
Hur' I i all Ehr wärd/ den Ena kan behaga/
Som med Ehr foogat är.
Och bör Ehr altid see/ det I kan alt så sticka/
Hur' hon kan blifwa wars' utaf den ringsta pricka
At ingen kan som hon/ af Eder hållas kär.
Ach Huru wärt det syns! det tycks ey något wara/
Som i Beswärligheet man/ kunne samman paara
Moot denna skuldighet.
Doch om tag äntlig will/ min Tanckar något stadia/
At gissa hwad det war/ som Eder då mond glädia.
När I för mångens gunst/ wann Ens Uprichtighet.
Så säger tag Ehr säll; at I ett flychtigt siune
Som tänkt nu hijt nu diit/ och had doch hoos sig inne
En oroo floor/ ett twång/
I stadigt nöje wändt. Då I på många tänkte
Och wt' ey hwem i häst sku älska; Sij så fränkte
I med slijk fäfang hog/ Ehr Friheet mången gång.
Men nu så weth I wähl/ hwem Ehr skal ypperst sagna/
Och hwem dher moot med Ord och sielfwa wärdet hägna
Ehr Kärleek alltid stall.
När hon på alle sätt/ Ehr hugnad önskar winna/
Ehr wijsa achtar och/ at I hoos benne finna/
Dhen glädie kan/ som I ey fick hos hoopen all'
Ty En dhes lustwa blinck/ Ehr Hierta förre nöje
Mänd ge än alles Lust; och gör at I med Ldije
Skall börja alle ting.
Nu will tag säija reent; at I hel Lycklig blifwit
Som Ehr så wähl betänkt/ och uhr Ehr Sinne drifwit/
Det nu moot nöje Eht/ är billigt alt för ring.
Ty nu kan I med fog/ Ehr Frihet först tillskrifwa/
När uti Eder samm wår Himmel täcktes gifwa/
Den I i Frihet får.
Ehr Sinnes mening fridt/ Ehr Hiertans Kärlek wijsa/
Det hon och samma gör/ och will med samma wijsa/
Ehr Kärleek lida den/ med hwem I bunden går.
Så lefwen Säll och wähl/ I fria Achta Sinnen/
At I med Eder lust wår alles fagnat winnen/
Som Edert nöje see.
Wij skal uti wår Sång Ehr Kärlek wetha prijsa/
Och uti alle ting för Ehr det ärat wijsa
At Ehr ett nöjes mått/ wår Himmel will nu gee.

fattat af
ELIAS OL: HAMNIUS.

